

[Aase Olesen]

under udvalgsarbejdet. Der stod simpelt hen ikke noget i loven om, hvad man skulle gøre med de andre partistemmer, og det var det, vi fik en redegørelse fra indenrigsministeriet om. Samtidig fik vi også en redegørelse for, hvordan man havde klaret problemet med, at der var et hul i loven, ligesom vi har fået redegørelser både mundtligt og skriftligt for, hvorfor man mener, det er rigtigt ved udarbejdelsen af fordelingstallet at medtage andre partistemmer.

Jeg vil godt beskæftige mig lidt med det, som hr. Wilhjelm fremfører i beretningen og senere har gentaget i sit forslag til folketingsbeslutning. Jeg citerer fra beretningens side 7, 2. sp., hvor mindretallet – og det er altså hr. Wilhjelm fra VS – siger:

»De helt afgørende forudsætninger, som lå til grund for tingets beslutning den 22. december 1981, og som det på grund af tidspresset for det midlertidige udvalgs arbejde og på grund af afvisningen af forslaget om fornyet udvalgsbehandling først har været muligt at efterprøve efter tingets beslutning, kan sammenfattes i følgende tre indtryk, som blev bibragt tingets medlemmer under forhandlingerne. . . .«

Så nævnes der tre ting, og her vil jeg gerne sige, at jeg mener, det er en forkert måde at argumentere på. Det kan godt være, det teoretisk er rigtigt, men hr. Wilhjelm ved lige så godt som alle andre ordførere i denne sag, at folketingets partigrupper ikke tager stilling efter den forhandling, der foregår – de har formentlig siddet i alle mulige andre udvalg på det tidspunkt – men efter de oplysninger, der foreligger, når grupperne holder deres gruppemøder. Det er jo realiteterne, og jeg har lagt nøjagtigt det til grund, som den fungerende indenrigsminister her i dag sagde. Punkt 1: der er et hul i loven. Punkt 2: der er brug for en fortolkning. Punkt 3: vi kan godt tage den fortolkning, man har brugt. Derfor må jeg kassere punkt 1 i hr. Wilhjelm's argumentation, hvor man siger, at vi blev bibragt det indtryk, at der var et solidt juridisk belæg for den anvendte fremgangsmåde, og punkt 2, at den anvendte fremgangsmåde derimod var direkte lovstridig. Det har jeg set ved at læse forhandlingerne bagefter, men det glippede for mig, den dag det blev sagt i salen af et af medlemmerne. Men det kan ikke forpligte os andre, fordi vi har overhørt den bemærkning.

Den opfattelse, at den fremgangsmåde, der blev anvendt i første omgang, var ulovlig, har efter min mening ikke været fremført i udvalget.

Derimod er jeg enig med hr. Wilhjelm – det er punkt 3 – i den opfattelse, at man nu var i overensstemmelse med godkendt praksis. Jeg må erkende, at jeg er enig i, at det troede vi; det har senere vist sig, at det var vi ikke, og det er derfor, jeg har tilsluttet mig SF's ønske om yderligere at få en vurdering udefra, altså fra andre end centraladministrationen, af det juridiske i sagen.

Wilhjelm (VS):

Denne sag er egentlig meget enklere, end den er kommet til at se ud med beretnings-skrivning osv. Det ligger sådan, at der er enighed velsagtens, bortset fra hr. Glistrup, om, at efter lovens bogstav er Bjarne Jensen valgt. Det ligger også sådan, at hvis vi skal kigge på, hvad der i øvrigt er enighed om, så er der enighed om, at partilisten også ville være sprængt helt klart, hvis den femte kandidat ikke havde nedlagt sin kandidatur. Så var Bjarne Jensen også valgt.

Der er også enighed om, at der i hvert fald ikke er nogen logik med hensyn til, hvor højt partilistesystemet skal prioriteres. Når vi kigger på de områder, der ikke umiddelbart får mandat, men hvor mandaterne kan flyttes til, bruger man ikke en favorisering ved hjælp af andre partistemmer til spidskandidaten. Alt det er der enighed om, i hvert fald for det andet punkts vedkommende, forudsat at hr. Rahbæk Møller stadig væk var den, der havde de færreste stemmer i søndre storkreds, hvad alt tyder på, hvis femte kreds ikke havde været ledig.

Det, man påberåber sig, er derimod lovens ånd. Alt det andet, der står i beretningen og også i vores bemærkninger til beslutningsforslaget, er i og for sig udenomssnak. Når jeg har taget det med i bemærkningerne, er det, fordi det spiller en rolle i den offentlige diskussion, og derfor har vi gerne loyalt villet både fremføre, hvad der er sagt, og bringe argumentationen imod det. Det væsentlige er, at lovens bogstav siger helt klart, at Bjarne Jensen er valgt, men det, man spekulerer i, er det, man kalder lovens ånd.

Jeg må indrømme, at den 22. december 1981 var VS ikke sikker på, hvordan det for-